

Tolkningsfrågor

a) Ska artikel 1.1 b i förordning nr 1215/2012 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 3.1. i förordning nr 1346/2000 ⁽²⁾ tolkas så, att begreppen "konkurs, ackord och liknande förfaranden" i artikel 1.2 b i förordning nr 1215/2012 även omfattar ett förfarande där fordran i stämmingsansökan beskrivs som en ren kundfordran, utan att det nämns att motparten redan har försatts i konkurs, trots att den rättsliga grunden för fordran egentligen är de särskilda undantagsbestämmelserna i den nederländska konkurslagstiftningen (artikel 25.2. i den nederländska lagen av den 30 september 1893 om konkurs och betalningsinställelse, nedan kallad NFW) och där

— det ska fastställas huruvida en sådan fordran ska betraktas som en verifierbar fordran (artikel 26, jämförd med artikel 110, NFW) eller en overifierbar fordran (artikel 25.2 NFW), och

— det verkar som frågan huruvida båda fordringarna kan göras gällande samtidigt och huruvida den ena inte utesluter den andra – med beaktande av de specifika rättsverkningarna som var och en av dem ger upphov till (bland annat i fråga om möjligheterna att återropa en bankgaranti som utställts efter konkursen) – ska avgöras i enlighet med de särskilda bestämmelserna i den nederländska konkurslagstiftningen?

samt

b) Kan bestämmelserna i artikel 25.2 NFW anses förenliga med förordning nr 1346/2000, i den mån det enligt nämnda lagbestämmelse är tillåtet att väcka talan om en sådan fordran (artikel 25.2 NFW) vid en domstol i en annan medlemsstat i stället för vid konkursdomstolen i den medlemsstat där konkursen ägde rum?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, 2000, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 14 juni 2022 – "Trade Express-L" OOD mot Zamestnik predsdatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

(Mål C-395/22)

(2022/C 359/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i det nationella målet

Klagande: "Trade Express-L" OOD

Motpart: Zamestnik predsdatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

Tolkningsfrågor

1. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG ⁽¹⁾ av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och med artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 ⁽²⁾ av den 22 oktober 2008 om energistatistik, samt mot bakgrund av proportionalitetsprincipen i artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell

lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att aktörer som inom unionen för in smörjoljor i enlighet med punkt 3.4.20 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008 (eller importörer av sådana smörjoljor) kan åläggas en skyldighet att upprätta beredskapslager?

2. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att de produkttyper av vilka beredskapslager ska upprättas och vidmakthållas begränsas till vissa av de typer av produkter som avses i artikel 2 i i direktivet, jämförd med kapitel 3.4 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008?
3. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen enligt artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att den omständigheten att en aktör genomför unionsintern införsel eller import av en sådan typ av produkt som avses i artikel 2 i direktivet, jämförd med kapitel 3.4 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008, medför att aktören ska upprätta och vidmakthålla beredskapslager av en annan typ av produkt?
4. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen enligt artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att en aktör är skyldig att upprätthålla och vidmakthålla lager av en produkt som vederbörande inte använder inom ramen för sin ekonomiska verksamhet och som inte har något samband med denna verksamhet, vilket också medför en betydande ekonomisk börda (vilket i praktiken leder till att det blir omöjligt att uppfylla denna skyldighet), eftersom aktören varken förfogar över produkten eller är importör och/eller innehavare av denna produkt?
5. För det fall att någon av frågorna ska besvaras nekande: Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen enligt artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en aktör som har fört in eller importerat en viss typ av produkt inom unionen endast kan åläggas att upprätthålla och vidmakthålla beredskapslager av samma typ av produkt som var föremål för den unionsinterna införseln/importen?

⁽¹⁾ EUT L 265, 2009, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 304, 2008, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Mål C-396/22)

(2022/C 359/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin